

Arrestnummer
C1 1075 / 2024
Repertoriumnummer
2024 / 3055
Datum van uitspraak
20 september 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2023/PGG/2998 2023/VJ11/1199

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2023/PGG/2998 - 2023/VJ11/1199

Not.nr. OU.63.L3.004778/22

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr.

(RRN

van Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek;

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

A mishandeling van dieren

uitgezonderd bij overmacht, handelingen te hebben gepleegd die niet door de Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren zijn voorzien en waardoor een dier zonder noodzaak is omgekomen of zonder noodzaak een verminking, een letsel of pijn heeft ondergaan, namelijk door zijn hond te slaan en te schoppen
(art. 1 en 35 lid 2 Wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren)

te n de periode van 1 september 2022 tot en met 25 oktober 2022

B onthouden van aangepaste voeding, verzorging of huisvesting van dieren

nagelaten te hebben de nodige maatregelen te nemen om het dier dat hij hield, verzorgde of te verzorgen had, een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domesticatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen, namelijk nooit naar de dierenarts, te lange nagels, een ingegroeide en ontstoken wolfsklauwnagel.
(art. 4 § 1 en 36, 3° Wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren)

te in de periode van 1 september 2022 tot en met 25 oktober 2022

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 19 september 2023 op tegenspraak als volgt:

“Op strafgebied

Ten aanzien van

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en B bewezen.

Veroordeelt *voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:*

*tot een **geldboete** van **4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.*

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

*Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **2.000,00 EUR**, zijnde 250,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.*

Veroordeelt *tot betaling van:*

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand*
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR*
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 34,98 EUR.*

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld middels een verklaring afgelegd op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 16 oktober 2023 door de beklaagde
- 19 oktober 2023 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 20 juni 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2.1 De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 19 september 2023 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

In het verzoekschrift duidde de advocaat van de beklaagde nauwkeurige grieven aan over de schuld, de straf en andere (bijdragen, vergoeding en kosten). Het openbaar ministerie duidde een grief aan over de straf en deed dit eveneens nauwkeurig.

De hoger beroepen van de beklaagde en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis correct samen als volgt:

"1. In het kader van vaststellingen van intrafamiliaal geweld, werd tevens kennis genomen van feiten van dierenverwaarlozing op 25 oktober 2022.

*Sedert enkele weken vormden een koppel.
huurde een appartement in en had 1 hond, namelijk een reu van ongeveer 2 jaar, een kruising*

*Beklaagde was bij gaan wonen en liet intussen zijn hond achter in zijn appartement.
Een paar keer per week ging hij kijken naar zijn hond. Tussen het koppel waren er geregeld gewelddadige confrontaties, dit soms in het bijzijn van de vier kinderen en de hond.*

Beklaagde zou een alcohol- en drugsprobleem hebben en zou in januari 2023 een afspraak hebben om euthanasie te plegen voor chronische pijnen.

verklaarde dat beklaagde sinds begin oktober bij haar en haar vier kinderen woonde. Hij sloeg zijn hond en liet de hond soms achter in zijn appartement zonder eten of drinken. In het begin sloot hij de hond op in een bench en deed de hond zijn behoefte in de bench. Hij ging toen om de twee dagen. Later wachtte hij soms van maandag tot vrijdag om naar de hond te gaan.

zag zijn hond wel arag, maar hij kon niet instaan voor de zorg van de hond. Ook van verklaarde in zijn audiovisueel verhoor dat beklaagde de hond niet verzorgde en stampte. Hij vertelde dat beklaagde de hond onlangs 5 dagen alleen had gelaten zonder eten. In 'ag er allemaal kaka en pipi op de grond omdat de hond er niet buiten kon.

Ook verklaarde dat beklaagde lief doet voor zijn hond als de hond braaf is, maar anders de hond pijn doet. Beklaagde bokst de hond dan met zijn knie tegen een paal in huis. Beklaagde had dit al een paar keer gedaan. Het was niet netjes in zijn huis. Mama had daar alles opgekuist, maar het bleef vuil. De hond doet kaka in bad en mama moet alles opkuisen.

Op 24 oktober 2022 werd beklaagde aangehouden in het kader van het intrafamiliaal geweld. Het bleek dat beklaagde zijn hond alleen had achtergelaten in zijn appartement. Hij zou de hond via internet gevonden hebben. Hij had geen boekje van de hond. Hij was de hond ergens in gaan halen, maar kon geen adres of identiteit van de koper geven. De hond zou slagen gekregen hebben van zijn vorige baasjes.

Op 25 oktober 2022 begaf de politie zich naar het appartement. Het was er vuil en er hing een vieze geur. De inhoud van een vuilniszak lag over de grond van de keuken uitgespreid. De hond was sociaal en blafte niet. De kommen van de hond waren leeg en er was geen drinkwater of eten. In de douche lag er ontlasting en op de badkamervloer urine. De nagels van de hond waren veel te lang. Aan de linker achterpoot was er een lange wolfsklauwnagel ingegroeid en ontstoken.

De hond werd in beslag genomen en opgehaald door het dierenasiel

Beklaagde vond dit een schande en wenste geen afstand te doen van zijn hond.

Het verslag van de dierenarts vermeldt: toestand normaal, vacht in orde, gedragingen normaal, geen letsels, lange nagels thv linker achterpoot, ingegroeide ontstoken wolfsklauw nagel, weinig tandsteen, gecastreerd, karakter in orde.

2. Op 21 december 2022 werd beklaagde verhoord. Hij had de hond één jaar geleden gekocht bij een mevrouw uit De hond zijn paspoort was nog bij de ex-partner van de vorige eigenares. Hij was nog nooit naar de dierenarts geweest. De hond zag er fit uit. Hij ging dagelijks met de hond wandelen. Toen hij bij zijn partner was (de laatste tien dagen) ging hij om de twee dagen. De tien dagen voor zijn aanhouding waren erg chaotisch. De hond had zich de gewoonte gemaakt om in de douche zijn behoefte te doen. Hij dacht dat de nagels van de hond vanzelf gingen afslijten. Hij was nooit agressief tegen zijn hond. Hij had misschien twee à drie keer een vingerknip op de neus gegeven om hem opvoedkundig terecht te wijzen. Hij deed afstand van zijn hond omdat hij geen andere keuze had."

4. Ook voor het hof is het bewezen dat de beklaagde zijn hond tussen 1 september 2022 en 25 oktober 2022 heeft mishandeld en dat hij hem niet gepast heeft gevoed en verzorgd.

legde daarover een genuanceerde verklaring af, die het hof integraal voor waar aanneemt. De hond kwam ter sprake toen samen met de zorgcoördinator van de school van haar kinderen, aangifte deed van intrafamiliaal geweld.

verklaarde dat de beklaagde zijn hond graag ziet, maar dat hij zoveel problemen heeft dat hij niet voor een dier kan zorgen. Wanneer de beklaagde in een agressieve bui is, is hij buiten zichzelf. Hij gebruikt dan geweld tegenover haar, maar ook tegenover zijn hond. Volgens haar beseft hij mogelijk niet wat hij zijn hond aandoet. Opvallend is dat _____, oudste zoon van _____ in zijn verhoor spontaan naar de hond informeerde, stellende dat die in het appartement in _____ zit terwijl hij beter zou verzorgd worden bij zijn moeder _____. Ook voor het hof staat het vast dat _____ in zijn verhoor een persoonlijke beleving schetste en niet reproduceerde wat zijn moeder hem zou voorzegd hebben. Hetzelfde geldt voor de verklaring van de jongere broer _____.

Dat _____ uit wraak een leugenachtige verklaring aflegde over de hond, is niet geloofwaardig. De stukken die de beklaagde voorlegt tonen dat niet aan. Daaruit blijkt dat de relatiebreuk moeilijk was, maar niet dat _____ een dermate vijandige houding aannam dat ze zijn hond wilde afnemen. Ook het audiofragment dat de beklaagde neerlegde in de procedure voor de eerste rechter toont dat niet aan. De beklaagde verklaarde na zijn arrestatie dat _____ zijn hond mocht ophalen (blz. 3 van het aanvankelijk proces-verbaal van 25 oktober 2022). In het audiofragment licht _____ toe waarom ze de hond niet heeft opgehaald.

De beklaagde was al een jaar eigenaar van de hond maar ging er niet mee naar een dierenarts. Toen hij bij zijn partner introk liet hij zijn hond achter in zijn klein appartement, waar de hond tussen zijn uitwerpselen leefde en nauwelijks sociaal contact had. De beklaagde ging slechts om de paar dagen bij zijn hond langs. Dit is niet in overeenstemming met de fysiologische en ethologische behoeften van dit dier. Ook de toestand waarin de politie de hond aantrof op 25 oktober 2022 toont aan dat de beklaagde hem niet goed voedde of verzorgde. Hoewel de beklaagde naar eigen zeggen op 24 oktober 2022 nog bij zijn hond was geweest, had de hond op 25 oktober 2022 eten noch drinken, was de badkamervloer bezaaid met urinevlekken en lag er ontlasting in de douche. De beklaagde gaf te kennen dat hij geen droge voeding meer in huis had. De lange nagels van het dier tonen aan dat de beklaagde er in de incriminatieperiode onvoldoende mee wandelde. Het dier had bovendien een lange ingegroeide wolfsklauwnagel, die de beklaagde niet zou hebben opgemerkt. Ook dit toont aan dat hij zijn hond te weinig aandacht schonk. De vaststellingen van de dierenarts over het gewicht, de vacht en het karakter van de hond doen hieraan geen afbreuk.

De telastleggingen A en B blijven voor het hof bewezen.

5. De beklaagde pleegde de feiten van de telastleggingen A en B met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor maar één straf oplegt (artikel 65, eerste lid Strafwetboek).

_____ is _____ jaar oud. Hij werkt op de medische repatriëringsdienst van _____ en is jeugdvoetbaltrainer. Hij liep vijf eerdere veroordelingen op voor verkeersgebonden _____.

misdrijven, waarvan tweemaal wegens geïntoxiceerd of dronken sturen. Dit wijst op een problematisch alcoholgebruik. Daarnaast liep hij ook drie correctionele veroordelingen op wegens heling (twee maal) en opzettelijke slagen.

De beklaagde nam een hond in huis maar kon daar niet voor zorgen. Hij kampte met agressieve buien die hij ook op zijn hond uitwerkte. Bovendien voorzag hij niet in een passende voeding en verzorging van het dier. Op die manier schond hij het welzijn van dit huisdier, dat compleet van hem afhankelijk was. Dat hij van zijn hond hield en dat de hond loyaal aan hem was, maakt de bewezen feiten niet minder ernstig. De hierna bepaalde straf moet hem doen inzien dat geweld tegen dieren absoluut niet wordt getolereerd en dat hij enkel dieren mag houden als hij het dier ook op lange termijn aangepast kan voeden, verzorgen en huisvesten.

De deels effectieve geldboete die de eerste rechter oplegde, staat in verhouding tot de ernst van de bewezen feiten. De beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met gewoon uitstel daartoe. Het blijkt niet dat deze boete, deels opgelegd met uitstel, de financiële draagkracht van de beklaagde zou overstijgen.

De eerste rechter verhoogde die geldboete met de juiste deciem en legde een gepaste vervangende gevangenisstraf op om de beklaagde ertoe aan te sporen die geldboete te betalen.

6. De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

De eerste rechter oordeelde juist over de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

De eerste rechter besliste ook juist over de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, al bedraagt die geïndexeerd nu 58,90 euro. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof de kosten in beroep met 10 %.

De eerste rechter besliste ook correct over de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand. Sinds 1 oktober 2022 bedraagt die na indexatie 24 euro.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in al zijn beslissingen, met die enkele wijziging dat de vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure thans 58,90 euro bedraagt;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 103,58 euro in beroep.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 24,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 32,16
	€ 94,16
+ 10 % :	€ 9,42
Totaal :	€ 103,58

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren en in openbare rechtszitting van **20 september 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier